

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

VI. De iis qui Arianorum sectae eo tempore praefuerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

quodam civitatis loco qui Xerolophus A nuncupatur, ubi nunc est forum Arcadii, separatim ab Episcopo suo Sisinnio collectas celebraret, facinus aggressus est multis periculis obnoxium. Etenim die quodam conventus Ecclesiastici, cum capitulum quoddam Evangelii legeret, in quo dicitur: erat autem dies festus qui dicitur Judæorum Pascha: ipse de suo adjecit quæ nec uspiam sunt scripta, nec unquam audita: ista videlicet, Maledictus qui extra azyma celebraverit Pascha. Hoc auditum emanavit ad multos. Et quicumque simpliciores erant ex laicis Novatianorum, hac arte decepti, ad illum se contulerunt. Sed nihil ipsi profuit hoc commentum. Fal- sitas enim illa infelicem exitum sortita est. Si quidem paulo post cum Sab- batiis festum diem ex anticipata opinione celebraret, multi que ad eum concurrerent, & solenni pervigilio in Ecclesia pernoctarent, tumultus qui- dam ac terror demoniacus repente eos corripuit; quasi Sisinnius ipsorum Epi- scopus cum ingenti hominum multitu- dine in ipsos impetum faceret. Orta- que ex eo, ut fieri solet, perturbatione, noctu in angusto loco conclusi, semeti- ipsos obriverunt: adeo ut plusquam se- ptuaginta ex illis interierint. Ob hanc causam multi à Sabbatii partibus defece- runt. Nonnulli tamen quorum animos agrestis illa occupaverat opinio, cum eo mantere. Verum qua ratione Sabbatius violata sacramenti religione ad Episcopa- tum pervenerit, dicemus paulo post.

ἐν τῷ Ἐπισκόπῳ ἑαυτῆ σισννίῳ ἐν τόπῳ τῆς πόλεως, ὃ ἀρεσωνυμία ξηρόλοφου, ἐν ᾧ νῦν ἡ ἀγορὰ δρεκαδίας ὀνομάζεται, πρὸς ἅμα ἐτόλμησε πολλῶν κηδύνων ἀξίων ἐν ἡμέ- ρῃ γὰρ σωάξεως, τῆς εὐαγγελίας ἀποκάλυψιν ἀναγνώσκων ἐν ᾧ λέλεκε, ὅτι ἦν ὁ ἑσπέρη ἡ λεγομένη τῶν ἰσδαίων πάσχα, περιε- σι τὰ μηδαμῶς μίτε γεγραμμένα, μηδὲ ἀκωδῆτα πότῃ ἐστὶ τὰ ταῦτα. Ἐπιλάτρου- ῖου, φησὶν, ὁ ἕξω ἀζύμων τὸ πάσχα πα- σάς τέτο ἀκωδῆν, διεδόθη εἰς εἶδὸν πολλῶν καὶ σωμαρπάδειτες οἱ ἀκίεροι τῶν πα- ναθηλαίων λαϊκῶν, πρὸς αὐτὸν ἐρχο- μένῃ ἀπὸ τῆς θεοφισμαίου εἰς κα- τὰ τὸ τέλος αὐτῶν τῆς πλαστογραφίας κα- τέστρεψε μὲν ἔτι πολὺ γὰρ τὴν ἐκ τῶν ψευδῶς ἑσπέρη ἐπετέλει καὶ συνέρρεον τῶν αὐτῶν δὲ ἔθες πολλοὶ καὶ τῶν δὲ ἔθες πα- νυχίδα ποιούντων, θόρυβος τις δαιμονί- κος ἐπέπεσε ἐπὶ αὐτὰς, ὡς ἀεὶ σισννίου ἐπὶ τῶν Ἐπισκόπων σὺ πολλῶν πληθῆ ἐκ- κατ' αὐτῶν καὶ ταραχῆς γηρομένης, κα- εἰκός, ἐν νυκτὶ καὶ σενῶ τόπῳ ἀποκλι- τεσ, ἑαυτὰς συνέτριψαν ὡς ἀποκλι- αὐτῶν ὑπὲρ εἶδὸν ἑβδομηκοντα ἀνθρώπων τέτο γηρομένοι, πολλὰς τῆς σαββαίου ἀπὸ- σῆσε πνὲς ὅ αὐτῶν παρέμεναν, τῆ ἀρχαί- πωρολήψει κηδόμενοι ἀλλὰ σαββαίου μ- ὡς ἔπι τὴν ἐπίσκοπον παρήλθεν ἐπισκοπῆν, κρόν ὕστερον λέξομεν.

CAP. VI.

De iis qui Arianorum sectæ eo tem- pore præfuerunt.

DOrotheus vero Arianae factionis D Episcopus, quem ex Antiochena sede Constantinopolim ab Arianis trans- latum fuisse supra retulimus, cum cen- tum ac novendecim vixisset annos, ex hac luce migravit, Honorio septimum & Theodosio Augusto iterum Confuli- bus, die octavo Idus Novembris. Post hunc Arianae sectæ præfuit Barba. Hu- jus temporibus, Arianorum religio felici quodam fato, duos disertissimos viros habuit, utrumque Presbyteri

Κεφ. 5.

Περὶ τῶν πρὸς ἄτων τληκαῦτα ἔτι τῶν ἀρειανῶν δόξων

ΔΩρόθεος δὲ ὁ τῆς δρεκαδίας πρὸς ἑσπέρησκειας, ὃν ἐν τῇ ἀντιοχείᾳ ἐπι- κωνσταντινέπολιν μετενηχθη κατὰ τῶν δρε- κων ὡς ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν, ἐκεί- πρὸς τοῖς δεκαεννέα ἐπίκαις ἐστὶ, ἐπέλα- σεν ἐν ὑπαλαίᾳ ὀνωρίς τὸ ἑβδομον καὶ δευ- τέρου, τῆ ἐκτῆ τῆς νεαυτοῦ μὲν ὡς μὲν ὅ τῆτον τῆς δρεκαδίας δρεκαδίας πρὸς ἑσπέρησκειας ἐπὶ τέττε δὴ τῆς βαρ- δύο ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἢ τῶν δρεκαδίας σκεία ἠὺ ὕχασε, τῶν ἀξίαν τῆ πρὸς ἑσπέρησκειας

ἐχόντων πμόθεο· θάτερον ὄνομα τῷ ἑτέρῳ
 γεώργιο· ἀλλὰ γεώργιο μὲν μάλλον τῶν
 ἑλληνικῶν καθάρθῳκει παιδῶσιν Τιμό-
 θεο· ἢ πάλιν τὰ ἱεραῖα σκεῖτο γράμματα· καὶ
 μὴ καὶ τὰ δρισηδέλια καὶ πλάτων· αἰεὶ μὲν
 χεῖρας εἶχεν ὁ γεώργιο· πμόθεο ἢ τὸν ὠ-
 ριγῆλον ἀνέπειεν· καὶ δημοσίᾳ τὰ ἱεραῖα ἐξ-
 μωσίου γράμματα, ἐδ' ἐτὴς ἐβραίων γλώσ-
 σης ἀμοιβῶν ἦν καὶ τιμόθεο μὲν ἢ δὴ παρ-
 τερον, τῆς ψαθυριανῶν θρησκείας ἦν γεώρ-
 γιο· ἢ ὑπὸ βάρβαρον χειροποίητο· τῷ δὴ τι-
 μοθεῷ καὶ αὐτὸς ὀρίετο χηνα, καὶ ἔγνω ὅπως
 τοῖς ἐπερωτώσιν ἔτοιμο· ἦν δὲ ποικίλων
 διαλύων ὅσα ἀσαφῆ καὶ τὰ θεῖα εὐρίσκει-
 ολόγια· πάντα γὰρ τὸν ὠριγῆλον ἐκάλει,
 ὡς ἀληθῆ μάρτυρα τῷ ὑπ' αὐτῶν λεγομέ-
 νων· θαυμάσαι ἐν μοι ἔπεισι, πῶς ἔτοι οἱ
 ἀνδρες τῆ δρισηδῶν θρησκεία παρήμεναν,
 ὧν ὁ μὲν τὸν πλάτωνα αἰεὶ μὲν χεῖρας εἶχεν
 ὁ δὲ τὸν ὠριγῆλον ἀνέπειεν· ἐδ' ἐ γὰρ πλάτων
 τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον αἴτιον, ὡς αὐτὸς ὀνο-
 μάξεν εἰσθεῖν, δόχην ὑπαρξέως εἰληφέναι
 φησὶ· ἔσθ' ὠριγῆλος σωμαδίον πάντα γὰρ ὀμο-
 λογεῖ τὸν υἱὸν τῷ πατρὶ· πλὴν εἰ καὶ τῆ ἑαυτῶν
 ὀκλήσια παρήμεναν, ἀλλ' ὅμως τῶν δριση-
 δῶν θρησκείαν λεληθῶτως ἐπὶ τὸ κρείσσον με-
 τήσαν πολλὰς γὰρ τῶν δρισηδῶν βλασφημιῶν
 ταῖς οἰκείαις διδασκαλίαις ἐξέβαλλον· ἀλ-
 λά πᾶσι μὲν τῶν τοιαῦτα εἰρησῶ· ὅσα εἰς
 μακρῶν ἢ καὶ σιανῶν τῶν ναυαλιανῶν ἐπισκό-
 πῳ τελεσθῆσαν· ἐν τῇ αὐτῇ ὑπαδεία,
 χειροτονεῖται χεῖρσιν αὐτοῦ, πᾶσι ἔμικρον ὑψ-
 ῶν λέξομεν.

A dignitate decoratum. Horum alter Ti-
 motheus, alter Georgius dicebatur. Sed
 Georgius quidem Græcorum disciplinis
 magis erat excultus. Timotheus vero
 in sacris literis plus operæ posuerat. Et
 Georgius quidem Aristotelis & Platonis
 libros assidue habebat in manibus. Ti-
 motheus autem Origenem adamabat;
 & cum sacras literas publice exponeret,
 Hebraicæ quoque linguæ ignarus non
 erat. Ac prius quidem Psathyrianorum
 sectæ adhererat Timotheus. Georgius
 vero à Barba ordinatus fuerat. Cum hoc
 Timotheo ipse quoque sum colloquutus,
 reque ipsa perpexi, quàm paratus esset
 & expeditus ad respondendum interro-
 gantibus, dum obscuriora loca quæ in
 sacris reperiuntur oraculis explanaret.
 Porro Origenem tanquam certissimum
 testem eorum quæ diceret, perpetuo
 laudabat. Ac mihi quidem mirari su-
 bit, quonam modo viri isti in Ariana se-
 cta perseveraverint; quorum alter Pla-
 tonis assidue terebat libros; alter Orige-
 nem semper in ore habebat. Etenim nec
 Plato secundam ac tertiam causam, ut
 ipse quidem nominare solet, existendi
 initium cepisse dicit; Et Origenes passim
 in suis libris filium patri coæternum esse
 confitetur. Verum licet illi in sua per-
 manserint Ecclesia, Arianorum tamen
 sectam sensim ad meliorem frugem re-
 duxerunt. Multas quippe Arii impietas
 atque blasphemias suis prædicationi-
 bus penitus eliminaverunt. Sed de his
 hæcenus. Non multo post Sifinnio
 Novatianorum Episcopo iisdem Con-
 sulibus mortuo, ordinatus est Chrysan-
 thus, de quo infra dicturi sumus.

Κεφ. ζ.

D

CAPUT VII.

Quomodo Cyrillus Theophilo Alexandria Episcopo successerit.

Μετ' ἔ πολὺ ἢ καὶ θεοφίλο· ὁ τῆς ἀλε-
 ξανδρείας ἐπίσκοπος, ληθαργικῶς
 πάθει πεπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐν ὑπαδεία
 ὀνομασθέντι ἐν τῇ θεοδοσίᾳ τὸ πέμπτον, τῇ
 πεντηκονταεκάτῃ ἔσθ' ὀκτωβρίου μηνός· ἐπιμά-
 χος ἢ ἡρομέτης καὶ ἐνταῦθα τῆς ἐπισκο-
 πῆς, οἱ μὲν ἐζήτησαν ἐνθεροδιπῆσαι τιμό-
 θεον ἀρχιδιάκονον· οἱ δὲ κύριλλον, ὃς ἦν
 ἀδελφιδῆς θεοφίλου· σάσεως ἢ διατέτο

Aliquanto post Theophilus quo-
 que Alexandrinus Episcopus,
 morbo veterni correptus, extremum di-
 em obiit, Honorio nonum & Theodo-
 sio quintum Consulibus, Idibus Octo-
 bris. Ortaque etiam illic de Episcopatu
 contentione, alii quidem Timotheum
 Archidiaconum, alii vero Cyrillum
 fororis Theophili filium in ea sede col-
 locare studebant. Cumque ob id mota